

Αἱ μέθοδοι καλλιέργειας τῆς Σουλτανίνας εἰς Περσίαν εἶναι διαφορετικαὶ τῶν ἀκολουθουμένων εἰς τὰς ἄλλας Εὐρωπαϊκὰς Χώρας, εἰς ἃς καλλιεργείται ἡ σταφιδάμπελος. Εἰς τὰς βορείας περιοχὰς τοῦ MARGEH, REZEYAH καὶ QJCHAN τὰ κτήματα ἐκτείνονται καὶ καλλιεργούνται ἐπὶ τῶν πλευρῶν ἀνεγειρομένων ἀναχωμάτων καὶ εἰς γραμμὰς ἀπεχούσας ἀλλήλων κατὰ 3 μέτρα, μὲ ὕψος τοῦ κλήματος κυμαίνουμενον ἀπὸ 1,30 ἕως 2 μέτρων. Ἡ ρίζα τῶν κλημάτων εὐρίσκεται εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ ἀναχώματος ἐνῶ ἡ στεφάνη αὐτῶν στηρίζεται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τούτου. Τοιούτοτρόπος τὸ ἀνάχωμα ἀποτελεῖ ἕνα εἶδος φυσικοῦ στηρίγματος τοῦ κλήματος. Τὰ κλήματα εἶναι τοποθετημένα, συνήθως, ἐπὶ τῆς νοτίας πλευρᾶς τῶν ἀναχωμάτων ὅταν ταῦτα εἶναι διατεταγμένα ἀπὸ Α. πρὸς Δ. καὶ ἐπὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς ὅταν τὰ ἀναχώματα ἔχουν διάταξιν ἀπὸ Β. πρὸς Ν.

Εἰς τὰς περιοχὰς αὐτὰς ὁ χειμὼν εἶναι ἰδιαίτερος βαρῦς μὲ πολλὰς χιονοπτώσεις. Οὕτω, τὰ χωμάτινα ἀναχώματα συντελοῦν εἰς τὴν προστασίαν τοῦ κλήματος ἐκ θραύσεων ὑπὸ τὸ βάρος τῆς χιόνος, ὡς, ἐπίσης καὶ εἰς τὴν προστασίαν ἐκ τοῦ παγετοῦ καὶ τῶν χιονοστοιβάδων.

Εἰς τὰς νοτίας περιοχὰς τοῦ MALAYER καὶ ARAK, εἰς ἃς ὁ χειμὼν εἶναι ὀλιγώτερον δριμύς, ἡ φύτευσις τῶν κλημάτων γίνεται, συνήθως, εἰς τὸ κέντρον ἀναχώματος μέσου πάχους ἐνὸς μέτρου.

Ὁ μέσος κατὰ καλλιεργητὴν κλήρος εἶναι μικρότερος τῶν 20 στρεμμάτων καὶ εἰς πλείστας περιπτώσεις ὁ καλλιεργητὴς εἶναι ἑνοικιαστὴς ἢ σέμπερος (κολλῆγος), προσφέρων μόνον τὴν ἀπαιτούμενην ἐργασίαν, καὶ ἀπολαμβάνει ἕνα ποσοστὸν ἐκ τῆς παραγωγῆς. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς παραγωγῆς ἀνήκει εἰς τὸν γεωκτῆμον ἢ τὸν ἰδιοκτῆτην καὶ εἰς πολλὰς περιπτώσεις εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην τοῦ συστήματος παραγωγῆς ἀρδευτικοῦ ὕδατος.

Ἐὰν ἡ φυτεία εἶναι ἐγκατεστημένη εἰς περιοχὰς μικρῶν χωρίων, ὅπως, ἄλλοστε, συμβαίνει διὰ τὸ πλεῖστον τῶν σταφιδοφυτειῶν τὸ κτήμα, ἀποκαλούμενον ὑπὸ τῶν ἐντοπίων «κῆπος», περιφράσσεται διὰ πληθυντοκτῆστου τοίχου (μάνδρα) ὕψους 3,30 μ. καὶ 0,60 μ. περίπου πάχους κατὰ τὴν βᾶσιν του. Ἡ εἰσόδος εἰς τὸν «κῆπον» γίνεται μέσῳ ἑυλίνης θύρας, ἡ ὅποια, συνήθως κλειδώνεται.

Ἡ σκαφή τοῦ ἔδαφους τῶν σταφιδοφυτειῶν, περιορίζεται εἰς τὴν κορυφὴν καὶ τὰς πλευρὰς τῶν ἀναχωμάτων καὶ ἐκτελεῖται διὰ τῶν χειρῶν τῆ βοήθειᾳ τῆς σκαπάνης. Χρῆσις χημικῶν λιπασμάτων δὲν γίνεται, ἂν καὶ καταβάλλονται προσπίπτει ἐκ μέρους

τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας νὰ εἰσαχθῆ ἡ χρῆσις ἀζωτούχων λιπασμάτων. Ἐφ' ὅσον εἶναι διαθέσιμα χρησιμοποιοῦνται ζωικά λιπάσματα (κόπρος ζώων—φουσκιά) καὶ ἐπίσης καὶ ὕλικά ζαλαίων οἰκοδομῶν καὶ τοίχων (ἀσβεστόματα) τὰ ὅποια ῥίπνουνται ἐντὸς τῆς τάφρου τῶν ἀναχωμάτων.

Εἰς τὰς ξηρὰς περιοχὰς ἡ ἀρδευσις εἶναι γενικῶς κανὼν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀρδύσεων καὶ τὸ ποσὸν τοῦ παρεχομένου ὕδατος ποικίλει μεγάλως, ἐξαρτουμένων ἐκ τοῦ ὕψους τῶν ἐκρινῶν βροχοπτώσεων καὶ τῆς ποσότητος τοῦ διαθέσιμου ἀρδευτικοῦ ὕδατος κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας, ὅπου, εἰς μερικὰς περιοχὰς, εἶναι ἄκρως περιορισμένη.

Ἡ προσβολὴ τῶν σταφιδοφυτειῶν ὑπὸ ἀσθενειῶν δὲν ἐμφανίζεται ὡς σοβαρὸν πρόβλημα. Τοῦτο ὀφείλεται, ὡς ὑποστηρίζεται ὑπὸ τῶν καλλιεργητῶν, εἰς τὴν ἐξαιρετικῶς ὑψηλὴν θερμοκρασίαν κατὰ τὸ θέρος καὶ τὸ δριμύ ψῦχος κατὰ τὸν χειμῶνα εἰς ἃ ὑπόκεινται τὰ κλήματα. Ἐν τούτοις, κατὰ τὸ τέλος τῆς ἀνοιξεως καὶ τὰ ἀρχὰ τοῦ θέρους, σημειοῦται προσβολὴ ἐξ οἰδίου, ἡ ὅποια, ὡς γνωστὸν, καταπολεμεῖται διὰ θειώσεων.

Ἡ φύσις τοῦ σταφιδοφόρου ἔδαφους ὅτι ἡδύνατο νὰ καταταγῆ ἀπὸ τῆς κατηγορίας τοῦ ἐλαφροῦ ἕως τοῦ χουμώδους (φυτογῆς) μέχρι βάρους ἐνὸς μέτρου, ἐνῶ τὸ ὑπέδαφος εἶναι συνεκτικῆς ἀργιλώδους συστάσεως. Εἰς ἄλλας περιοχὰς, τὸ ἔδαφος εἶναι, συνήθως, ἀβαθές, τὸ δὲ ὑπέδαφος πετρώδες (προκάλες).

Δὲν ὑπάρχουν στοιχεῖα ὡς πρὸς τὸ σύνολον τῶν καλλιεργούμενων διὰ Σουλτανίνας ἐκτάσεων ὡς καὶ τῆς μέσης κατὰ στέμμα παραγωγῆς. Ἐκ γενομένων, ὅμως, παρτηρήσεων φαίνεται ὅτι ἡ κατὰ στρέμμα ἀποδοσις εἶναι τοῦ αὐτοῦ ὕψους ὡς ἐν Τουρκίᾳ.

Ἐκτὸς ἐνὸς τμήματος τῆς παραγωγῆς ἥτις ἀποξηραίνεται ὡς NATURALS, ἡ ἄλλο πῶλοπος ἀποξηραίνεται μετὰ προηγουμένη ἐμβάπτισιν ἐντὸς ζέοντος ἡμιχυματικοῦ διαλύματος. Τὸ διάλυμα ἐμβάπτισιςσκευάζεται ἐκ τῆς τέφρας ἐνὸς φυτογῆς μένου, κυρίως, εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς λίμνης URMIA, γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα «GAELIAN».

Ὅταν ἡ τέφρα αὕτη προσμιγνύεται μετὰ τοῦ ζέοντος ὕδατος σχηματίζεται ἕνα ἡμιχυματικὸν, ἐλαιώδους συστάσεως, ὅπου ἔντος τοῦ ὕψους αὐτοῦ ἐμβάπτιζονται ἢ σταφυλαί, προκλουόμενων μικρῶν κατὰ μέτρος ρωγμῶν εἰς τὸν φλοιὸν τῶν ραγῶν. Ἡ δραστηριότης (πυκνότης) τοῦ διαλύματος ἐμβάπτισις προσδιορίζεται ἐντελῶς ἐμπειρικῶς. Τὰ δοχεῖα ἐμβάπτισις τῆς σουλτανίνας εἶναι γάλακτα, μεγέθους καὶ σχήματος τῶν συνήθων δοχείων πλυσιμάτων καὶ